

- Ko zavračajo protiargumente: ali se ugovori nanašajo na temo protiargumenta, na strokovnost in ne na osebno podobo vpletenega vira/avtoritete?
- V kolikšni meri se je pri uveljavljanju argumentov res primer-
no sklicevati na sočutje, ali je ta tip argumenta res primeren za
dani komunikacijski kontekst (pedagoški kontekst, del učne ure,
izbrano temo, konkretno izjavo itd)?
- Ali se sklicujejo na druge, na domnevno splošno razširjenost po-
java, mnenja in ali je te vrste (potencialno pristranski) argument
primeren za dani kontekst?

Pri *ubeseditvi* govora stopi v ospredje tudi vprašanje sloga, ki naj nika-
kor ne bi bil zreduciran zgolj na ukraske oz. literarni diskurz. V grobem bi
ob izogibu naštevanja literarnih in retoričnih figur lahko oblikovali nasled-
nje temeljne oporne točke:

- Je oblikovanje misli jasno – nedvoumno, razumljivo, sledi misel-
nemu toku (je smiselno izpeljano), je struktura transparentna, so
misi izražene eksplicitno, je terminologija konsistentna in se ter-
mini znotraj istega govora/teksta uporabljajo dosledno v istem
smislu, je zaključena govorna/tekstovna enota primerno obsežna
itd?
- Je govor/besedilo oblikovano slovnično pravilno, sledi osnovnim
pravilom oblikovanja besedila in navezovanja na druga besedila?
- Je govor/tekst oblikovan preprosto (ne prekompleksno za dani
kontekst), a hkrati jezikovno izbrano in nemonotono?
- Sta izbor besedišča in način njihove prezentacije primerno uskla-
jena s temo in z okoliščinami, v katerih bomo govorili?